

เงื่อนไขการทดลองที่นำมาใช้ในงานวิจัย

การทดลอง เชื่อม เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการศึกษาปัจจัยของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG สำหรับท่อเหล็กกล้าไร้สนิมเฟอร์ริติกชนิด SUS 436L โดยทฤษฎีที่จะมาสนับสนุนในการทดลองเชื่อมนั้นเลือก เรื่อง Factorial Design จากหลักการออกแบบการทดลอง (Experimental Design) เพราะว่าสามารถกำหนดเงื่อนไขและจำนวนเงื่อนไขในการทดลองเชื่อมได้ นอกจากนั้นการวิเคราะห์ผลตามหลักการออกแบบการทดลอง สามารถแสดงโดยใช้กราฟและตัวเลข

การกำหนดปัจจัยนั้นศึกษาจากตัวแปรสำคัญของกรรมวิธี เริ่มจากการจำแนกประเภทของตัวแปร โดยตัวแปรที่สำคัญของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG ซึ่งมีอิทธิพลต่อกรรมวิธีการเชื่อมจะเป็นปัจจัยของกรรมวิธีและค่าต่างๆของปัจจัยที่ระดับของปัจจัยก็สามารถกำหนดได้จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนตัวแปรซึ่งสามารถจะรักษาค่าไว้ให้คงที่ได้ตลอด ขณะที่ทำการเชื่อมจะถูกกำหนดเป็น Background Variable

การกำหนดจำนวนปัจจัยและระดับของปัจจัย สามารถนำมาคำนวณหาจำนวนเงื่อนไขการทดลอง เชื่อมสำหรับงานวิจัยได้จำนวน 8 เงื่อนไขการทดลองด้วยกันโดยที่ค่าของปัจจัย ที่ระดับของปัจจัยจะถูกบรรยายละเอียดไว้ในเงื่อนไขการทดลอง เชื่อม โดยขณะที่ทำการทดลอง เชื่อมนั้น สามารถตั้งค่าของปัจจัยและรักษาค่านั้นได้ตามแต่ละเงื่อนไขการทดลอง

4.1 ความหมายของคำว่าตัวแปร และระดับของตัวแปร

คำจำกัดความทั่วไปของตัวแปรประเภทต่างๆ มีดังต่อไปนี้

ปัจจัย (Factor) หรือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

คือ ตัวแปรซึ่งแปรค่าเพื่อควบคุมกรรมวิธี สามารถสังเกตอิทธิพลของปัจจัยได้จากตัวแปรตอบสนอง

ตัวแปรตอบสนอง (Response Variable) หรือ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

คือ ตัวแปรซึ่งใช้วัดผลในกรรมวิธี อาจแสดงผลทางด้านคุณภาพก็ได้ในกรรมวิธี โดยสามารถมีตัวแปรตอบสนองได้มากกว่าหนึ่งตัว

Background Variable หรือ ตัวแปรรบกวน (Noise Variable)

คือ ตัวแปรซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อตัวแปรตอบสนองแต่ไม่มีความสำคัญเท่าปัจจัย ตัวแปรรบกวนสามารถทำให้มีค่าคงที่ได้ในการทดลอง

ระดับของปัจจัย (Factor Level)

สามารถกำหนดค่าของปัจจัยให้คงที่ได้ตามระดับของปัจจัย โดยเป็นการกำหนดค่าคงที่ซึ่งสามารถเป็นไปได้

4.2 ตัวแปรของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG

ตัวแปรสำหรับกรรมวิธีการผลิตเป็นองค์ประกอบของกรรมวิธีการผลิตนั้น จะสามารถควบคุมด้วยการปรับเปลี่ยนค่าหรือทำให้คงที่เพื่อต้องการส่งผลให้กรรมวิธีการผลิตมีค่าเฉพาะเหมาะสมสำหรับการผลิตที่ต้องการ และยังต้องการส่งผลต่อเนื่องให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีคุณสมบัติ หรือคุณลักษณะ เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้

ตัวแปรสำคัญของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG ที่สามารถนำมาพิจารณา มีดังนี้

1. กระแสไฟเชื่อม
2. แรงดันไฟเชื่อม
3. ความเร็วในการเชื่อม
4. สภาพของอิเล็กโทรดทังสเตน (Tungsten Electrode Conditioning)
5. ลักษณะรอยต่อเชื่อม (Weld Joint Design)

โดยที่ตัวแปรสำคัญแต่ละตัว สามารถอธิบายความสำคัญได้ดังนี้

กระแสไฟเชื่อม

เป็นตัวแปรที่เป็นสัดส่วนโดยตรงกับพลังงานความร้อน ที่เกิดจากกระแสไฟฟ้า ซึ่งได้มาจากการปรับกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านอิเล็กโทรด ทำให้โลหะหลอมละลายได้ถ้าปรับค่าให้เหมาะสม แต่ถ้าปรับค่าสูงไป หรือต่ำไป จะทำให้สภาพการหลอมละลายไม่ถูกต้อง หลอมละลายไม่สมบูรณ์ หรือไม่หลอมละลาย

แรงดันไฟเชื่อม

เป็นตัวแปรที่เป็นสัดส่วนโดยตรงกับพลังงานความร้อน ที่เกิดจากแรงดันไฟตกคร่อมซึ่งได้มาจากการปรับระยะระหว่างอิเล็กโทรดกับผิวชิ้นงาน ทำให้พลังงานของอิเล็กตรอนมีค่าสูงหรือต่ำ ส่งผลถึงสภาพการซึมลึกหรือความกว้างของบ่อหลอมละลาย

ความเร็วในการเชื่อม

เป็นตัวแปรที่เป็นสัดส่วนผกผันกับเวลาการให้พลังงานความร้อนแก่บ่อหลอมละลายของชิ้นงาน ที่ความเร็วในการเชื่อมมีค่าต่ำ เวลาการให้พลังงานแก่บ่อหลอมละลายของชิ้นงานจะนานกว่าที่ความเร็วในการเชื่อมมีค่าสูง

สภาพของอิเล็กโทรดทั้งสแตน

ทำให้เป็นตัวแปรที่มีค่าคงที่โดยเลือกใช้ Thoriated Tungsten Electrode ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.4 มม. และลับมุมแหลมที่ปลาย 40 องศา

ลักษณะของรอยต่อเชื่อม

ทำให้เป็นตัวแปรที่มีค่าคงที่ โดยเลือกใช้การต่อเชื่อมแบบแผ่นต่อชนตัว I ซึ่งแผ่นมีการต่อชนตัว I ทำได้โดยการขึ้นรูปแผ่นตามทิศทางการบังคับของลูกรีด

4.3 ปัจจัยและระดับของปัจจัยของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG สำหรับท่อเหล็กกล้าไร้สนิมเฟอร์ริติกชนิด SUS 436L

เลือกตัวแปรสำคัญ มากำหนดเป็นปัจจัย ของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG ได้จำนวน 3 ปัจจัย คือ

1. กระแสไฟเชื่อม
2. แรงดันไฟเชื่อม
3. ความเร็วในการเชื่อม

กระแสไฟเชื่อมและแรงดันไฟเชื่อม เป็นค่าระหว่างอิเล็กโตรดกับโลหะชิ้นงานเชื่อม ส่วนความเร็วในการเชื่อมนั้น เป็นความเร็วของแผ่นแถบซึ่งถูกทำให้ขึ้นรูปเป็นท่อ โดยชุดของลูกรีด ซึ่งจะได้ตะเข็บเชื่อมของท่อวิ่งผ่านชุดของอิเล็กโตรดที่อยู่หนึ่ง

ระดับของปัจจัยกำหนดได้ 2 ระดับ คือ

1. ระดับสูง ให้สัญลักษณ์เป็น +
2. ระดับต่ำ ให้สัญลักษณ์เป็น -

สรุปจำนวนปัจจัยและระดับของปัจจัยที่นำมาศึกษา ดังในตาราง

ตารางที่ 4-1 จำนวนปัจจัยและระดับของปัจจัยที่นำมาศึกษา พร้อมสัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง เชื่อม		
หัวข้อ	ข้อกำหนด	สัญลักษณ์
จำนวนปัจจัย	1. กระแสไฟเชื่อม	A
	2. แรงดันไฟเชื่อม	V
	3. ความเร็วในการเชื่อม	S
ระดับของปัจจัย	1. ระดับสูง	+
	2. ระดับต่ำ	-

การกำหนดค่าของกระแสไฟเชื่อม

ความสัมพันธ์ระหว่าง ความหนาของแผ่นแถบเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนิติก และ กระแสไฟเชื่อม อาศัยข้อมูลจากเครื่องเชื่อม Matsushita มาแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 4-2 กระแสไฟเชื่อมที่แนะนำให้ใช้ ที่ความหนาต่างๆกันของแผ่นแถบเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนิติก เมื่อใช้อิเลคโตรด 1 ตัว

ความหนาของแผ่นแถบเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนิติก (มิลลิเมตร)	กระแสไฟเชื่อมที่แนะนำให้ใช้ (แอมแปร์)	แกสอาร์กอน (ลิตรต่ออนาที)
0.5	10 ~ 15	4
1.0	30 ~ 40	5
1.5	60 ~ 100	5
3.0	120 ~ 140	5
4.5	200 ~ 250	6
6.0	275 ~ 350	6

ในการทดลองจะใช้อิเลคโตรด 2 ตัวสำหรับเชื่อมแผ่นแถบเหล็กกล้าไร้สนิมเฟอร์ริติกที่มีความหนา 1.2 มิลลิเมตร จึงกำหนดกระแสไฟเชื่อม ดังนี้

ตารางที่ 4-3 กระแสไฟเชื่อม สำหรับแผ่นแถบที่มีความหนา 1.2 มิลลิเมตร เมื่อใช้อิเลคโตรด 2 ตัว

อิเลคโตรดที่ 1	อิเลคโตรดที่ 2
70 แอมแปร์	90 แอมแปร์
80 แอมแปร์	110 แอมแปร์

การกำหนดค่าของแรงดันไฟเชื่อม

ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงดันไฟเชื่อมและกระแสไฟเชื่อม จากคู่มือของเครื่องเชื่อม SAF Nertinox TH300 เขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$V = 10 + 0.04 I$$

ก่อนหน้านี้ได้กำหนดกระแสไฟเชื่อมมาแล้ว จึงกำหนดค่าแรงดันไฟเชื่อม ได้ดังตาราง

ตารางที่ 4-4 การกำหนดค่าแรงดันไฟเชื่อมจากสมการ $V = 10 + 0.04 I$

กระแสไฟเชื่อม (แอมป์)	แรงดันไฟเชื่อม (โวลต์) จากสมการ $V = 10 + 0.04 I$	กำหนดค่า ที่ระดับต่ำ ของปัจจัย	กำหนดค่า ที่ระดับสูง ของปัจจัย
70	$10 + 2.8 = 12.8$	11 โวลต์	14 โวลต์
80	$10 + 3.2 = 13.2$		
90	$10 + 3.6 = 13.6$		
110	$10 + 4.4 = 14.4$		

ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของแรงดันไฟเชื่อมที่คำนวณได้จากสมการคือ 12.8 และ 14.4 โวลต์ เนื่องจากเป็นค่าที่แนะนำสำหรับการเชื่อมเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนิติกเมื่อใช้อิเลคโตรด 1 ตัว แต่ในการทดลองเชื่อมจะใช้อิเลคโตรด 2 ตัวทำการเชื่อมเหล็กกล้าไร้สนิมเพอร์ริติกดังนั้นจึงเลือกกำหนดค่าที่ระดับต่ำของปัจจัยเป็น 11 โวลต์ ส่วนค่าที่ระดับสูงของปัจจัยจะกำหนดค่า 14 โวลต์ เพื่อไม่ให้ช่วงค่าของปัจจัยกว้างมากเกินไป

การกำหนดค่าความเร็วในการเชื่อม

ความสามารถของเครื่องเชื่อม SAF Nertinox TH300 จากคู่มือเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-5 ความสามารถของเครื่องเชื่อม SAF Nertinox TH300 สำหรับเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนิติก เมื่อใช้จำนวนของอิเล็กโตรดต่างกัน

ความหนาของแผ่นแถบ (มิลลิเมตร)	ความเร็วในการเชื่อม เมื่อใช้อิเล็กโตรด 1 ตัว (เมตรต่อนาที)	ความเร็วในการเชื่อม เมื่อใช้อิเล็กโตรด 3 ตัว (เมตรต่อนาที)
0.5	0.80	
0.8		6.00
1.0	1.20	
1.5	0.80	4.00
2.0		3.00
2.5	0.45	
3.0		1.50

เมื่อรวมกับความสามารถของชุดลูกรีดที่ใช้ขึ้นรูปแผ่นแถบและอุปกรณ์ชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดค่าความเร็วในการเชื่อม สำหรับแผ่นแถบ 1.2 มิลลิเมตร ดังนี้

ตารางที่ 4-6 การกำหนดค่าความเร็วในการเชื่อม เมื่อใช้อิเล็กโตรด 2 ตัว

ขอบเขตความเร็วในการเชื่อม ของเครื่อง SAF Nertinox TH300 (เมตรต่อนาที)	กำหนดค่าความเร็วในการเชื่อมสำหรับ ระดับต่ำและระดับสูงตามระดับของปัจจัย
0.80 (ใช้อิเล็กโตรด 1 ตัว)	ที่ระดับต่ำ = 1 เมตรต่อนาที
1.20 (ใช้อิเล็กโตรด 1 ตัว)	ที่ระดับสูง = 1.5 เมตรต่อนาที

ตารางสรุปการกำหนดค่าของปัจจัยที่ระดับของปัจจัย

ตารางที่ 4-7 ระดับสูงของปัจจัย ของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG		
ปัจจัย	อิเล็กโตรดที่ 1	อิเล็กโตรดที่ 2
กระแสไฟเชื่อม	80 แอมแปร์	110 แอมแปร์
แรงดันไฟเชื่อม	14 โวลท์	14 โวลท์
ความเร็วในการเชื่อม	1.5 เมตรต่อนาที	

ตารางที่ 4-8 ระดับต่ำของปัจจัย ของกรรมวิธีการเชื่อมระบบ TIG		
ปัจจัย	อิเล็กโตรดที่ 1	อิเล็กโตรดที่ 2
กระแสไฟเชื่อม	70 แอมแปร์	90 แอมแปร์
แรงดันไฟเชื่อม	11 โวลท์	11 โวลท์
ความเร็วในการเชื่อม	1.0 เมตรต่อนาที	

4.4 เงื่อนไขการทดลองเชื่อม

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเงื่อนไขการทดลองเชื่อม} &= (2) \text{ ยกกำลัง } 3 \\ &= 8 \text{ เงื่อนไขการทดลอง} \end{aligned}$$

โดยที่แต่ละเงื่อนไขการทดลองเชื่อมจะกำหนดระดับของปัจจัยเป็น ระดับต่ำ (-) และระดับสูง (+) และระบุค่าของปัจจัยที่ระดับของปัจจัยได้ดังตาราง

ตารางที่ 4-9 การกำหนดระดับของปัจจัย ตามเงื่อนไขของการทดลองเชื่อม

เงื่อนไขที่	กระแสไฟเชื่อม(A)	แรงดันไฟเชื่อม(V)	ความเร็วในการเชื่อม
1	-		
2	+		-
3	-	+	
4	+	+	
5	-		+
6	+		+
7	-	+	+
8	+	+	+

ตารางที่ 4-10 เงื่อนไขการทดลองเชื่อม เมื่อระบุค่าของปัจจัยที่ระดับของปัจจัย

เงื่อนไขที่	กระแสไฟเชื่อม(แอมแปร์)		แรงดันไฟเชื่อม(โวลท์)		ความเร็วในการเชื่อม เมตร/นาที
	อิเล็กโตรดที่1	อิเล็กโตรดที่2	อิเล็กโตรดที่1	อิเล็กโตรดที่2	
1	70	90	11	11	1.0
2	80	110	11	11	1.0
3	70	90	14	14	1.0
4	80	110	14	14	1.0
5	70	90	11	11	1.5
6	80	110	11	11	1.5
7	70	90	14	14	1.5
8	80	110	14	14	1.5